

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Α5 ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604554
ΦΑΞ : 213 1604566-7

Καλλιθέα 05-12-2016

Αριθμός απόφασης: 4096

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

- α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.
- β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).
- γ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».
- δ. Του άρθρου 6 της αριθμ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
- ε. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014 και καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (πρώην Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής».
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
4. Την από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του «.....», με ΑΦΜ, κατοίκου, κατά της υπ' αριθμ.: Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, οικ. έτους 2006 (διαχ/κή περίοδος 01/01-31/12/2005), του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αμφιλοχίας και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
5. Την ως άνω Οριστική Πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αμφιλοχίας, της οποίας ζητείται η ακύρωση ή τροποποίηση μετά της οικείας έκθεσης ελέγχου.
6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α5 Επανεξέτασης, όπως αυτή αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του «.....», με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αρ. Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, οικ. έτους 2006 (διαχ/κή περίοδος 01/01-31/12/2005), του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αγρινίου, καταλογίστηκε στον προσφεύγοντα φόρος εισοδήματος (κύριος) ποσού 44.948,91 € πλέον 65.190,00 € (πρόσθετος φόρος λόγω ανακριβούς δήλωσης), ήτοι συνολικού ποσού 119.515,00 €.

Κατόπιν της με αριθ. ΑΡ.ΟΙΚ.ΕΙΣ.ΠΕ..... Εισαγγελικής Παραγγελίας, εκδόθηκε από τον Προϊστάμενο του Σ.Δ.Ο.Ε. Π.Δ. Αττικής- Αιγαίου, εντολή για διενέργεια ελέγχου προέλευσης εισοδήματος «πόθεν έσχες», στον νόμιμο εκπρόσωπο της εταιρείας LTD.,

Από το υπ' αρ. συμβόλαιο μεταβίβασης ακινήτου που απέστειλε η Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών στο Σ.Δ.Ο.Ε., σε απάντηση του με αρ. πρωτ. εμπ. εγγράφου του, διαπιστώθηκε ότι ο συμμετείχε ως νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρείας «.....LTD», στην σύνταξη συμβολαίου πώλησης ενός ακινήτου (αγροτεμαχίου), αντί τιμήματος 17.644,00€(αντικειμενική αξία), άρτιου και οικοδομήσιμου, στη θέση «.....» της κτηματικής περιφέρειας της Κοινότητας, εκτάσεως 4.010 τ.μ., με πωλήτρια την ως άνω εταιρία και αγοραστή την (Η ελεγκτική αρχή εκτιμούσε το ακίνητο στο ποσό των 200.000,00 €.)

Το τίμημα του συμβολαίου (17.644,00€) καταβλήθηκε με την υπ' αρ. ισόποση επιταγή της Τράπεζας, εις διαταγή, εκδοθείσας στις 28-12-2005, με χρέωση του υπ' αρ. λογαριασμού της ίδιας Τράπεζας, στον οποίο δικαιούχοι είναι η αγοράστρια, μαζί με άλλους τρεις συνδικαιούχους.

Από το Σ.Δ.Ο.Ε. , ζητήθηκε όπως η Τράπεζα τους γνωστοποιήσει άλλες κινήσεις από τους τραπεζικούς λογαριασμούς του εκδότη της επιταγής (αναλήψεις- μεταφορές χρηματικών ποσών- εκδόσεις επιταγών) κατά την ημερομηνία σύνταξης του συμβολαίου, καθώς και τα στοιχεία των δικαιούχων και τα υποκαταστήματα των τραπεζών στα οποία κατατίθενται οι επιταγές.

Η Τράπεζα, με το υπ' αρ. έγγραφό της, μεταξύ άλλων γνωστοποίησε στο Σ.Δ.Ο.Ε. την έκδοση από τον ως άνω λογαριασμό, της υπ' αρ. τραπεζικής επιταγής, ποσού 150.000,00€, εκδοθείσας εις διαταγή, η οποία κατατέθηκε στις 30-12-2005 στο κατάστημα της της Τράπεζας

Επίσης, κατόπιν αλληλογραφίας του Σ.Δ.Ο.Ε με την Τράπεζα, η τράπεζα με το υπ' αρ. έγγραφό της, γνωστοποίησε στο Σ.Δ.Ο.Ε. ότι η ως άνω επιταγή κατατέθηκε στις 30-12-2005, στον υπ' αρ. κοινό τραπεζικό λογαριασμό στο κατάστημα της, με συνδικαιούχους τους: 1), 2) και 3) Στο φωτοαντίγραφο της ως άνω επιταγής που απέστειλε η Τράπεζα, διακρίνονταν δύο οπισθογραφήσεις, του και του προσφεύγοντα.

Με βάσει τα ανωτέρω, συντάχθηκε η από Πληροφοριακή έκθεση ελέγχου εφαρμογής των διατάξεων του Κ.Φ.Ε του Σ.Δ.Ο.Ε. , η οποία απετέλεσε την αιτία έκδοσης από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Αγρινίου της με αρ. εντολής μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του προσφεύγοντα, για το οικ. έτος 2006 (χρήση 2005).

Σύμφωνα με το πόρισμα της Δ.Ο.Υ. Αγρινίου, το ως άνω ποσό θεωρήθηκε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη αιτία, για την οποία ο προσφεύγων δεν απέδειξε την πραγματική αιτία προέλευσής της και ως εκ τούτου φορολογήθηκε ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών (παρ. 3 του άρθρου 48 του Ν. 2238/94).

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη, ισχυριζόμενος τα εξής:

1) Εσφαλμένη εκτίμηση της Δ.Ο.Υ. ως προς την προσαύξηση περιουσίας και εσφαλμένη εφαρμογή άρθρου 48 ν.2238/1994 καθώς η κατάθεση αυτού του ποσού δεν αποτελεί προσαύξηση περιουσίας του, αλλά είναι επιστροφή ποσού που είχε προκαταβάλλει για την αγορά ακινήτου.

2) Εσφαλμένη ερμηνεία προσαύξησης περιουσίας, αντίθετη με πάγια νομολογία (ΣΤΕ 886/2016), καθώς δεν συνιστά προσαύξηση περιουσίας κάθε τραπεζική κατάθεση, εφόσον δεν συντρέχουν συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

3) Σύμφωνα με την ανωτέρω ΣΤΕ, καθίσταται σαφές ότι η φορολογούσα αρχή φέρει το βάρος απόδειξης της αποδιδόμενης προσαύξησης περιουσίας, και εφόσον δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις που η νομολογία θέτει, δεν είναι δυνατόν να στοιχειοθετηθεί η αυτή.

4) Το ποσό των 150.000,00€ που του επεστράφηκε λόγω μη σύνταξης του συμβολαίου αγοράς ακινήτου προερχόταν από οικονομίες της τελευταίας 15ετίας προ του 2005.

5) Εσφαλμένη και στερούμενη καθ' ύλην αρμοδιότητας είναι η κρίση του ελέγχου περί ανακρίβειας της υποβληθείσας δήλωσης για την χρήση 2005 διότι γίνεται με επίκληση στοιχείου που περιήλθε εις χείρας των ελεγκτικών αρχών τον Οκτώβριο του 2015, χωρίς να έχει προηγηθεί αρχικός έλεγχος μέχρι την παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου στις 31.12.2012. Επομένως ελλείπει η αρμοδιότητα για να κριθεί εν έτει 2016 η υποβληθείσα δήλωση ως ανακριβής.

6) Παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου για επιβολή φόρου και κοινοποίηση καταλογιστικής πράξης, χρήσης 2005, στις 31-12-2011, καθώς οι διατάξεις του άρθ. 84 παρ. 4 του Ν. 2238/1994, περί δεκαετούς παραγραφής δεν έχουν εφαρμογή εφόσον δεν έχει προηγηθεί αρχικός έλεγχος μέχρι την παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου στις 31.12.2012 και δεν έχει κοινοποιηθεί αρχικό φύλλο ελέγχου.

7) Παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου προς επιβολή φόρου στη χρήση 2005, καθώς οι νομοθετικές διατάξεις που παρέτειναν την παραγραφή δεν αφορούν, κατ' ορθή γραμματική ερμηνεία του Νόμου, σε υποθέσεις των οποίων η παραγραφή είχε ήδη παραταθεί δυνάμει προγενέστερης νομοθετικής διάταξης(ΣΤΕ 888/2016).

Επειδή ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή φόρου και κοινοποίηση καταλογιστικής πράξης, χρήσης 2005, έληγε στις 31-12-2011, καθώς οι διατάξεις του άρθ. 84 παρ. 4 του Ν. 2238/1994, περί δεκαετούς παραγραφής δεν έχουν εφαρμογή εφόσον δεν έχει προηγηθεί αρχικός έλεγχος μέχρι την παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου στις 31.12.2012(παράταση με το αρθ. 18 παρ. 2 του Ν. 4002/2011) και δεν έχει κοινοποιηθεί αρχικό φύλλο ελέγχου.

Επειδή με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθ. 84 του Ν. 2238/94, ορίζεται ότι: «1.Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την

πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης. Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας.».

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 84 του Ν. 2238/94, όπως ίσχυαν την κρινόμενη φορολογική περίοδο, οριζόταν ότι: «Το δικαίωμα του Δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής και την επιβολή φόρων, πρόσθετων φόρων, για φορολογικές παραβάσεις, παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαετίας, εφόσον η μη ενάσκηση του, έστω και κατά ένα μέρος, οφείλεται:

α) Στην από πρόθεση πράξη ή παράλειψη του φορολογουμένου με τη σύμπραξη του αρμόδιου φορολογικού οργάνου.

β) Σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 68. Όταν τα συμπληρωματικά στοιχεία περιέρχονται στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας το τελευταίο έτος της παραγραφής, ο χρόνος αυτής παρατείνεται για ένα ακόμη ημερολογιακό έτος.».

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθ. 68 του Ν. 2238/94, **όπως οι εν λόγω διατάξεις ίσχυαν πριν από τον Ν. 3522/2006**, οριζόταν ότι: «Φύλλο ελέγχου και αν ακόμη έγινε οριστικό, δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου, αν:

α) από συμπληρωματικά στοιχεία, που περιήλθαν με οποιονδήποτε τρόπο σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, εξακριβώνεται ότι το εισόδημα του φορολογουμένου υπερβαίνει αυτό που έχει περιληφθεί στο προηγούμενο φύλλο ελέγχου ή

β) η δήλωση που υποβλήθηκε ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή.5».

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθ. 13 του Ν. 3522/2006, ορίστηκε ότι: «1.Η παράγραφος 2 του άρθρου 68 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής: «2. Φύλλο ελέγχου και αν ακόμη έγινε οριστικό δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου, αν:

α) από συμπληρωματικά στοιχεία, που περιήλθαν σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, εξακριβώνεται ότι το εισόδημα του φορολογουμένου υπερβαίνει αυτό που έχει περιληφθεί στο προηγούμενο φύλλο ελέγχου,

β) η δήλωση που υποβλήθηκε ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή ή

γ) περιέλθουν σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας στοιχεία βάσει της αμοιβαίας διοικητικής συνδρομής από φορολογικές ή τελωνειακές αρχές άλλων Κρατών - Μελών της Ε.Ε. ή τρίτων χωρών που αποδεικνύονται ανακριβείς οι συναλλαγές, έστω και αν αυτά ζητήθηκαν πριν από την έκδοση του οριστικού φύλλου ελέγχου.

Στις πιο πάνω περιπτώσεις το νέο φύλλο ελέγχου εκδίδεται για το άθροισμα του εισοδήματος που προκύπτει από το προηγούμενο φύλλο ελέγχου, καθώς και αυτού που εξακριβώθηκε με βάση τα πιο πάνω στοιχεία. Αν εκδοθεί το πιο πάνω φύλλο ελέγχου, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 70.»

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθ. 13 του Ν. 3522/2006, ορίστηκε ότι: «6.Η περίπτωση β' της παραγράφου 4 του άρθρου 84 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής: «β) Σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 68, ανεξάρτητα από το εάν έχει εκδοθεί και κοινοποιηθεί ή όχι, αρχικό φύλλο ελέγχου.»

Επειδή, με τις διατάξεις της περ. ζ' του άρθ. 39 (Έναρξη ισχύος) του ίδιου νόμου, ορίστηκε ότι: «ζ) του άρθρου 13 (παράγραφος 1) για τα φύλλα ελέγχου που εκδίδονται από τη

δημοσίευση του παρόντος και μετά και (παράγραφος 4) δύο (2) μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος και μετά,....» .

Επειδή σύμφωνα και με την υπ' αρ. 327/2004 γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ.: «.....Ως συμπληρωματικά στοιχεία, επί τη βάσει των οποίων μπορεί να εκδοθεί συμπληρωματικό φύλλο ελέγχου, θεωρούνται εκείνα τα οποία και αποδεδειγμένα δεν είχε, ούτε ηδύνατο δικαιολογημένα να έχει υπ' όψη του ο έφορος κατά την αρχική φορολογική εγγραφή ή τη διοικητική επίλυση της διαφοράς (ΣΤΕ 588/80, 3083/80, 3760/82) και να αποκαλύπτουν πηγή εσόδων που δεν εκτιμήθηκε κατ' αυτήν (ΣΤΕ 2985-88/81).

Συμπληρωματικό στοιχείο επίσης αποτελεί και η έκθεση ελέγχου άλλης οικονομικής εφορίας (και για την ταυτότητα του νομικού λόγου ειδικού συνεργείου άρθρου 39 ν.1914/90), εκτός αν αυτή είχε εκδοθεί κατόπιν αιτήσεως του αρμοδίου για την έκδοση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου Προϊσταμένου Δ.Ο.Υ., οπότε θα αποτελούσε μη επιτρεπόμενη έκθεση επανελέγχου της φορολογικής δηλώσεως (ΣΤΕ 2397/90.».

Επειδή η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Αγρινίου βάσει της από 17-11-2015 και με αρ. έκθεσης ελέγχου (εφαρμογής των διατάξεων του Κ.Φ.Ε.) του Σ.Δ.Ο.Ε. Π.Δ. Αττικής – Αιγαίου, με την οποία περιήλθε σε γνώση του Προϊσταμένου της αρμόδιας φορολογικής αρχής, η κατάθεση σε λογαριασμό του προσφεύγοντα ποσού 150.000,00€, και η οποία αποτελεί συμπληρωματικό στοιχείο, το οποίο δικαιολογεί την έκδοση Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος.

Επειδή με τις διατάξεις της **παρ. 6 του άρθ. 13 του Ν. 3522/2006**, αντικαταστάθηκε η περίπτωση β' της παραγράφου 4 του άρθρου 84 του Κ.Φ.Ε. και το δικαίωμα του Δημοσίου για ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαετίας, σε περίπτωση ύπαρξης συμπληρωματικών στοιχείων ανεξάρτητα από το εάν έχει εκδοθεί και κοινοποιηθεί ή όχι, αρχικό φύλλο ελέγχου, τροποποίηση η οποία ισχύει για τα φύλλα ελέγχου που εκδίδονται από τη δημοσίευση του παρόντος και μετά, σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. ζ' του άρθ. 39 του Ν. 3522/2006.

Συνεπώς, στην προκειμένη περίπτωση, αφενός η ως άνω έκθεση ελέγχου του Σ.Δ.Ο.Ε. αποτελεί συμπληρωματικό στοιχείο που ήρθε σε γνώση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αγρινίου μετά την λήξη της πενταετούς παραγραφής και αφετέρου η παραγραφή είναι δεκαετής και λήγει στις 31-12-2016, ήτοι μετά την κοινοποίηση των προσβαλλόμενων πράξεων. Ως εκ τούτου ορθώς εκδόθηκε και κοινοποιήθηκε η προσβαλλόμενη πράξη, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα.

Επειδή ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή φόρου στη χρήση 2005 έχει παραγραφεί, καθώς οι νομοθετικές διατάξεις που παρέτειναν την παραγραφή δεν αφορούν, κατ' ορθή γραμματική ερμηνεία του Νόμου, σε υποθέσεις των οποίων η παραγραφή είχε ήδη παραταθεί δυνάμει προγενέστερης νομοθετικής διάταξης(ΣΤΕ 888/2016).

Επειδή στην ανωτέρω απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας – Τμήμα Β' εξετάζεται η παραγραφή της χρήσης 1999 και η νομιμότητα παράτασης με μεταγενέστερους νόμους της ήδη δεκαετούς παραγραφής, λόγω συμπληρωματικών στοιχείων που περιήλθαν στον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. μετά την λήξη της προθεσμίας της πενταετούς παραγραφής, δηλαδή ζήτημα που δεν είναι συναφές με την παρούσα υπόθεση, που αφορά στην χρήση 2005. Η δε ανωτέρω απόφαση για το ζήτημα αυτό καταλήγει ότι: «Εν όψει, όμως, της σπουδαιότητας των ζητημάτων που ανακύπτουν στην κρινόμενη υπόθεση, το Τμήμα κρίνει ότι αυτή πρέπει, κατ' άρθρο 14 παρ. 5 εδ. β' του π.δ/τος 18/1989, να παραπεμφθεί στην επταμελή σύνθεση του Τμήματος.».

Συνεπώς η ανωτέρω ΣΤΕ δεν είναι συναφής με την κρινόμενη υπόθεση και γίνεται επίκληση αυτής αλυσιτελώς.

Επειδή με το άρθρο 48 § 3 του Ν. 2238/1994 όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρ. 15 § 3 του Ν. 3888/2010, ορίζεται ότι: «Ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών λογίζεται και κάθε εισόδημα που δεν μπορεί να υπαχθεί σε κάποια από τις κατηγορίες Α' έως Ζ' της παρ. 2 του άρθρου 4. Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.».

Επειδή στην εγκύκλιο 1095/2011 παρ. 1, 2 & 3 μεταξύ άλλων αναφέρεται ότι: «1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του Ν.3888/2010 (Φ.Ε.Κ. 175/Α' 30-9-2010), προστέθηκε εδάφιο στην παρ. 3 του άρθρου 48 του Κ.Φ.Ε. (Ν.2238/1994), ως εξής: «Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της, είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις, είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.

2. Στη σχετική εισηγητική έκθεση του Ν.3888/2010 αναφέρεται ότι με τις νέες αυτές διατάξεις καθορίζεται ποιος έχει το βάρος απόδειξης επί εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει σαφώς η πηγή ή αιτία προέλευσης και το οποίο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρα 4 και 48 του Ν.2238/1994) λογίζεται ως εισόδημα προερχόμενο από ελευθέρια επαγγέλματα. Αν και από την ισχύουσα διάταξη θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι προέκυπτε χωρίς αμφιβολία το γεγονός ότι ο φορολογούμενος υποχρεούται να αποδείξει την πραγματική πηγή ή αιτία του εισοδήματος του, δεδομένου ότι η ισχύουσα διάταξη χρησιμοποιεί το ρήμα «λογίζεται», εντούτοις για την άρση κάθε αμφιβολίας με την προσθήκη του εδαφίου αυτού στην παραγραφο 3 ορίζεται αυτό πλέον και ρητά.

3. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα.

Επειδή στην απόφαση του ΣΤΕ 884/2016, αναφέρονται τα εξής: «Α.....Ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και, συνεπώς, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 66 παρ. 1 περιπτ. α του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρ. 14 παρ. 1 του ν. 4174/2013, δεδομένου, άλλωστε, ότι πρόκειται για μη ευαίσθητο ή, γενικότερα, μη χρήζον αυξημένης προστασίας προσωπικό δεδομένο, για την πρόσβαση στο οποίο, στο πλαίσιο του φορολογικού ελέγχου και της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, το κράτος διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτίμησης (πρβλ. ΕΔΔΑ 22.12.2015, G.S.B. κατά Ελβετίας, 28601/11, σκέψεις 92-93) – Επομένως, οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής

αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεών του φορολογίας εισοδήματος – Και ναι μεν μπορεί, κατ' εξαίρεση, να αντιταχθεί, εν όλω ή εν μέρει, στην εκπλήρωση της ανωτέρω υποχρέωσής του, επικαλούμενος κάποιο υπέρτερο δικαίωμά του, όπως, ιδίως, το δικαίωμα μη αυτοενοχοποίησής του (πρβλ. ΕΔΔΑ 3.5.2001, 31827/96, J.B. κατά Ελβετίας, σκέψεις 65-71, ΕΔΔΑ 5.4.2012, 11663/04, Chambaz κατά Ελβετίας, σκέψεις 53-58 – πρβλ. επίσης ΔΕΚ 18.10.1989, 374/87, Orkem, σκέψεις 35-41), αλλά, πάντως, η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς που προβάλλει προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών στους τραπεζικούς λογαριασμούς του λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή (και περαιτέρω, σε περίπτωση άσκησης ένδικης προσφυγής, από το διοικητικό δικαστήριο) των αποδείξεων σε βάρος του και επιτρέπεται να οδηγήσει στη συναγωγή συμπερασμάτων προς θεμελίωση της ύπαρξης παράβασης ανακρίβειας της δήλωσής του και αντίστοιχης φοροδιαφυγής (πρβλ. ΕΔΔΑ 8.2.1996, 18731/91, John Murray κατά Ηνωμένου Βασιλείου, σκέψη 47 και ΕΔΔΑ 20.3.2001, 33501/96, Telfner κατά Αυστρίας, σκέψεις 15-17)».

Επειδή ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι είναι εσφαλμένη η εκτίμηση της Δ.Ο.Υ. που θεωρεί την κατάθεση του ποσού των 150.000,00€ στον τραπεζικό του λογαριασμό ως προσαύξηση περιουσίας και εσφαλμένη η εφαρμογή του άρθρου 48 του Ν.2238/1994 καθώς η κατάθεση αυτή είναι επιστροφή του ίδιου ποσού που είχε προκαταβάλλει για την αγορά ακινήτου και όχι προσαύξηση περιουσίας του.

Επειδή ο προσφεύγων, προκειμένου να αιτιολογήσει την επίμαχη κατάθεση του ως άνω ποσού στον τραπεζικό του λογαριασμό, ισχυρίζεται ότι: «ο ίδιος ενδιαφερόταν για την αγορά ενός ακινήτου (αγροτεμαχίου), άρθριου και οικοδομήσιμου, στη θέση «.....» της κτηματικής περιφέρειας της Κοινότητας, εκτάσεως 4.010 τ.μ., με πωλήτρια την εταιρία «.....LTD». Για τον λόγο αυτό ήρθε σε συμφωνία με τον, διευθυντή της εταιρίας «..... LTD», αντί τιμήματος 170.000,00 €, από το οποίο έδωσε το μεγαλύτερο μέρος των χρημάτων, ήτοι συνολικώς 150.000,00, προτού υπογραφεί το οριστικό συμβόλαιο. Όμως, η ως άνω εταιρία υπαναχώρησε από την συμφωνία τους και προχώρησε σε αγοραπωλησία με την, με μεγαλύτερο τίμημα από το μεταξύ τους συμφωνηθέν. Για την επιστροφή σε αυτόν του καταβληθέντος ποσού των 150.000,00€, εκδόθηκε η υπ' αρ. τραπεζική επιταγή της τράπεζας, ποσού 150.000,00 €, εις διαταγή του, κατόπιν είσπραξης του ποσού αυτού από την εταιρία «..... LTD» και η οποία στις 30-12-2005 κατατέθηκε στον τραπεζικό του λογαριασμό που τηρούσε στο κατάστημα της της τράπεζας Συνεπώς, σαφέστατα προκύπτει ότι η κατάθεση του ως άνω ποσού στον τραπεζικό του λογαριασμό δεν συνιστά προσαύξηση περιουσίας, ούτε δύναται να φορολογηθεί με τις διατάξεις του άρθρου 48§3 του ν.2238/1994, όπως τροποποιήθηκε από τις διατάξεις του ν.3888/2010.»

Επειδή ο προσφεύγων γνώριζε την αληθή αιτία επαύξησης της περιουσίας του με το επίμαχο ποσό των 150.000,00€, και παρότι έφερε το βάρος της απόδειξης για την αιτία προέλευσης του ή ότι το ποσό αυτό έχει φορολογηθεί η νόμιμα απαλλαγεί με ειδική διάταξη, δεν χορήγησε ούτε στην φορολογική ελεγκτική αρχή ούτε με την υποβολή της ενδικοφανούς προσφυγής, τα αναγκαία και εύλογα πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της πρωτογενούς κατάθεσης στο λογαριασμό του, που θεωρήθηκε επαύξηση της περιουσίας του.

Ο προσφεύγων δεν τεκμηρίωσε επαρκώς τους ισχυρισμούς του περί αρχικής καταβολής καθώς δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο προκειμένου να διαπιστωθεί ο χρόνος και ο τρόπος της υποτιθέμενης μεταφοράς του χρηματικού ποσού των 150.000,00€, που κατέβαλε όπως ισχυρίζεται στην εταιρία «..... LTD» για την αγορά του ακινήτου.

Επίσης δεν προσκόμισε κάποιο προσύμφωνο με βέβαιη ημερομηνία, ή προσύμφωνο συμβολαιογραφικού τύπου, το οποίο θα έπρεπε να συνταχθεί και για δική του εξασφάλιση, αφού όπως ισχυρίζεται έδωσε ως προκαταβολή το ποσό των 150.000,00€, το οποίο είναι ιδιαίτερα υψηλό. Συνεπώς, επειδή δεν αποδείχθηκε η αιτία προέλευσής του, ούτε αν φορολογήθηκε ή νομίμως απαλλάχθηκε του φόρου, το ως άνω ποσό αποτελεί πρωτογενή κατάθεση που προσauξάνει την περιουσία του προσφεύγοντα και, ορθώς θεωρήθηκε προσαύξηση περιουσίας της παρ. 3 του αρθ. 48 του Ν. 2238/1994 και φορολογήθηκε ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.

Επειδή οι ως άνω ισχυρισμοί του προσφεύγοντα δεν αποδεικνύονται, για το λόγο αυτό δεν γίνονται αποδεκτοί.

Επειδή ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι είναι εσφαλμένη η ερμηνεία προσαύξησης περιουσίας και έρχεται σε αντίθεση με πάγια νομολογία (ΣτΕ 886/2016), καθώς δεν συνιστά προσαύξηση περιουσίας κάθε τραπεζική κατάθεση, εφόσον δεν συντρέχουν συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Επειδή με την ανωτέρω απόφαση του ΣτΕ κρίνεται το θέμα που αφορά σε ποσό που ανευρίσκεται σε τραπεζικό λογαριασμό φορολογούμενου επιτηδευματία(για το οποίο δεν έχει εκδοθεί φορολογικό στοιχείο) και για το οποίο θα πρέπει η φορολογική αρχή να διαπιστώσει κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο ότι ο επιτηδευματίας εισέπραξε το ποσό αυτό ως αμοιβή για την παροχή υπηρεσιών στο πλαίσιο της επαγγελματικής του δραστηριότητας, προκειμένου να επιβάλλει παράβαση Κ.Β.Σ. ή όχι. Συνεπώς η ανωτέρω απόφαση δεν είναι συναφής με την κρινόμενη υπόθεση και γίνεται επίκληση αυτής αλυσιτελώς.

Επειδή ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι σύμφωνα με την ανωτέρω ΣτΕ, καθίσταται σαφές ότι η φορολογούσα αρχή φέρει το βάρος απόδειξης της αποδιδόμενης προσαύξησης περιουσίας, και εφόσον δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις που η νομολογία θέτει, δεν είναι δυνατόν να στοιχειοθετηθεί η αυτή.

Επειδή στην απόφαση του ΣτΕ 884/2016, αναφέρονται τα εξής: «Β.το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, ΣτΕ 2442/2013, ΣτΕ 886/2005 κ.ά.) – Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της, διότι μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη – Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το

βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση».

Επίσης στην ίδια απόφαση αναφέρεται ότι: «Επομένως, οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεών του φορολογίας εισοδήματος – Και ναι μεν μπορεί, κατ' εξαίρεση, να αντιταχθεί, εν όλω ή εν μέρει, στην εκπλήρωση της ανωτέρω υποχρέωσής του, επικαλούμενος κάποιο υπέρτερο δικαίωμά του, όπως, ιδίως, το δικαίωμα μη αυτοενοχοποίησής του (πρβλ. ΕΔΔΑ 3.5.2001, 31827/96, J.B. κατά Ελβετίας, σκέψεις 65-71, ΕΔΔΑ 5.4.2012, 11663/04, Chambaz κατά Ελβετίας, σκέψεις 53-58 – πρβλ. επίσης ΔΕΚ 18.10.1989, 374/87, Orkem, σκέψεις 35-41), αλλά, πάντως, η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς που προβάλλει προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών στους τραπεζικούς λογαριασμούς του λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή (και περαιτέρω, σε περίπτωση άσκησης ένδικης προσφυγής, από το διοικητικό δικαστήριο) των αποδείξεων σε βάρος του και επιτρέπεται να οδηγήσει στη συναγωγή συμπερασμάτων προς θεμελίωση της ύπαρξης παράβασης ανακρίβειας της δήλωσής του και αντίστοιχης φοροδιαφυγής....».

Επειδή και σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην ανωτέρω απόφαση του ΣτΕ, κατ' αρχήν εξακριβώθηκε από την Φορολογική αρχή η περιουσιακή προσαύξηση του προσφεύγοντα, με την κατάθεση στον τραπεζικό του λογαριασμό χρηματικού ποσού 150.000,00€, για το οποίο ο προσφεύγων κλήθηκε, ως φέρων το βάρος της απόδειξης, να αποδείξει την πραγματική αιτία της κατάθεσης αυτής (παρ. 3 αρθ. 48 Ν. 2238/94), αλλά, αν και γνώριζε την αιτία προέλευσής της και αν αυτή έχει φορολογηθεί ή νομίμως απαλλαγεί του φόρου, δεν δικαιολόγησε αυτήν ως όφειλε, προσκομίζοντας αποδεικτικά στοιχεία. Κατά συνέπεια, οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντα προβάλλονται αβάσιμα και ως εκ τούτου απορρίπτονται.

Επειδή ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το ποσό των 150.000,00€, που του επιστράφηκε λόγω μη σύνταξης του συμβολαίου αγοράς ακινήτου, προερχόταν από οικονομίες της τελευταίας 15ετίας προ του 2005.

Επειδή το ως άνω ποσό αποτελεί πρωτογενή κατάθεση, για την οποία ο προσφεύγων δεν απέδειξε την αιτία προέλευσής της καθώς: α) δεν κάνει καμία αναφορά στον τρόπο πληρωμής του επίμαχου ποσού στην πωλήτρια του ακινήτου εταιρεία, αν δηλαδή προέρχεται από ανάληψη ή μεταφορά από τραπεζικό λογαριασμό του οποίου ήταν δικαιούχος ή από εις χείρας του ευρισκόμενα μετρητά, β) δεν κάνει καμία αναφορά στον χρόνο πληρωμής του επίμαχου ποσού, γ) δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο, ήτοι κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών από τις οποίες να προκύπτει η ημερομηνία ανάληψης ή μεταφοράς ή έκδοσης επιταγής για το επίμαχο ποσό και δ) στην περίπτωση που η πληρωμή έγινε από τα εις χείρας του ευρισκόμενα μετρητά δεν δικαιολόγησε τον τρόπο σχηματισμού του ποσού αυτού. Οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντα προβάλλονται αόριστα και αναπόδεικτα και για το λόγο αυτό δεν γίνονται δεκτοί.

Επειδή, πέραν των ως άνω αναφερομένων, οι λοιπές διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από θεωρηθείσα έκθεση ελέγχου του Προϊσταμένου της

Δ.Ο.Υ. Αγρινίου, επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη πράξη, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες.

Αποφασίζουμε

Την **απόρριψη** της με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής κατά της προσβαλλόμενης πράξης.

Προσδιορισμός προσαύξησης περιουσίας αρ. 48 § 3 Ν.2238/94 βάσει της παρούσας απόφασης:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 2006	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
Προσαύξηση περιουσίας βάσει ελέγχου	150.000,00€	150.000,00€
Διαφορά φορολογουμένη ως εισόδημα άρθρου 48 § 3 του Ν. 2238/94	150.000,00€	150.000,00€

Φορολογητέα εισοδήματα οικ. έτους 2006 βάσει της παρούσας απόφασης:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 2006	ΔΗΛΩΣΗΣ	ΕΛΕΓΧΟΥ	ΑΠΟΦΑΣΗΣ
Φορολογητέα εισοδήματα του συζύγου	0,00€	0,00€	0,00€
Προσαύξηση άρθ. 48 § 3 Ν.2238/94		150.000,00€	150.000,00€
Συνολικά φορολογητέα εισοδήματα του συζύγου	0,00€	150.000,00€	150.000,00€
Φορολογητέα εισοδήματα της συζύγου	34.625,28€	34.625,28€	34.625,28€

Οριστική φορολογική υποχρέωση - καταλογιζόμενο ποσό φόρου εισοδήματος βάσει της παρούσας απόφασης:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 2006	ΔΗΛΩΣΗΣ	ΕΛΕΓΧΟΥ	ΔΙΑΦΟΡΑ	ΑΠΟΦΑΣΗΣ Δ.Ε.Δ.
Φόρος Εισοδήματος βάσει κοινής δήλωσης	- 9.376,06€	44.948,91€	54.325,00€	54.325,00€
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας 120% (ως η οριστική πράξη)		65.190,00€	65.190,00€	65.190,00€
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	- 9.376,06€	119.515,00€	119.515,00€	119.515,00€

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με την νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).